

Народився 22 липня 1976 р. в м. Мелітополі Запорізької області. В 1993 р. закінчив середню школу № 27 м. Запоріжжя. В 1997 р. з відзнакою закінчив Запорізький юридичний інститут МВС України за спеціальністю «Правоохоронна діяльність».

У 1997–2000 рр. — викладач, ад'юнкт Університету внутрішніх справ МВС України (м. Харків).

У 2000–2003 рр. — старший викладач, доцент кафедри історії і теорії держави та права ЗДУ.

У 2003–2016 рр. — доцент, професор кафедри теорії, історії держави і права та міжнародного права, заступник директора Інституту права імені Володимира Сташиса, проректор Класичного приватного університету.

З вересня 2016 р. — професор кафедри історії і теорії держави і права, в. о. завідувача кафедри цивільного права ЗНУ.

Дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук захистив у 2002 р. у спеціалізованій вченій раді К 64.700.03 Національного університету внутрішніх справ (м. Харків) за спеціальністю 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень» на тему «Правовий статус людини і громадянина в Україні як соціальної державі».

ЕРМОЛЕНКО
Дмитро Олександрович

*Доктор юридичних наук,
професор*

Докторську дисертацію захистив у 2014 р. у спеціалізованій вченій раді Д 26.007.04 Національної академії внутрішніх справ (м. Київ) за тією ж спеціальністю на тему «Теоретико-правові засади правосвідомості молоді».

Вчене звання доцента кафедри теорії та історії держави і права йому присвоєно в 2007 р., а вчене звання професора кафедри теорії, історії держави і права та міжнародного права — в 2016 р.

Автор більше ніж 80 наукових і навчально-методичних публікацій, серед яких одна монографія («Правосвідомість молоді: теоретико-правові засади», 2012 р.).

Працював у складі двох спеціалізованих вчених рад (Д 17.127.07 та К 17.127.09) у Класичному приватному університеті.

Є членом редакційної колегії двох журналів, включених до переліку фахових видань — «Держава та регіони. Серія: ПРАВО», «Право та державне управління».

Співорганізатор регіональних наукових, науково-практичних, науково-методичних семінарів, вебінарів, конференцій для молодих вчених. Керівник наукових студентських робіт, робіт молодих учених.

Підготував двох кандидатів юридичних наук за спеціальністю 12.00.01 «Теорія та історія держави і права», «Історія політичних і правових учень».

Народився 29 серпня 1937 р. в м. Феодосії (Автономна Республіка Крим). У 1961 р. став випускником лікарського факультету Карагандинського медичного інституту. В тому ж році вступив до аспірантури при кафедрі патології цього інституту, яку закінчив у 1964 р.

У 1965 р. у спеціалізованій вченій раді Карагандинського медичного інституту захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю «Патофізіологія» на тему «Гликемическая реакция и состояние островков Лангерганса у животных разных видов при введении дитизона».

З 1964 р. — асистент кафедри патології Карагандинського медичного інституту, з 1985 р. — завідувач кафедри анатомії і фізіології Павлодарського державного університету, з 1986 р. — доцент цієї кафедри.

У 1988 р. у спеціалізованій вченій раді Томського державного медичного інституту захистив докторську дисертацію за спеціальністю «Патофізіологія» на тему «Общие закономерности повреждающего действия хелантов на клетки».

З 1988 р. працював завідувачем кафедри анатомії цього інституту, а в 1990 р. йому присвоєно вчене звання професора зазначеної кафедри. З 1990 р. — професор кафедри теоретичних основ фізичного виховання ЗДУ, а з 1991 р. — завідувач кафедри анатомії і фізіології

ЄЩЕНКО
Віталій Андрійович
(1937–2013)

*Доктор медичних наук,
професор*

ЗДУ, яка в 2001 р. була реорганізована в кафедру фізіології з курсом цивільного захисту.

Опублікував 220 праць і три монографії, отримав 19 авторських свідоцтв на винаходи. Співзасновник кафедри фізіології (1990).

Основний напрям наукової діяльності — вивчення фізіологічної ролі біметалів у клітинах людини і тварин. Заснував наукову школу з вивчення хелатоутворюючих металів у клітинах, що беруть участь в енергетичних процесах, репродукції, роботі клітин лімбічної системи та гіпокампі.

Його персональні біографічні дані і головні факти наукової діяльності відображені в міжнародних енциклопедіях «Dictionary of International Biography» 26 th Edition та в американському видавництві «Who is who in Biology» за 2008 р.

Був членом редакційних колегій фахових журналів «Експериментальная и клиническая физиология и патология», «Вісник ЗНУ», «Питання біоіндикації та екології», дійсним членом Академії технологічних наук України, міжнародним експертом.

Нагороджений званням «Відмінник освіти України» (2003), медаллю «За наукові досягнення» (2005), почесними грамотами МОН України, Запорізької ОДА та ЗНУ.

Помер у 2013 р.